

„POKROK“ vychodí každý piatok.

Adresa pre všetky zásielky:
Dr. Pavel Blaho, lekár v Skalici
(Szakolcza).Oznamy (inzeráty) účtujú sa
lavne a platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou:

Na celý rok 2 koruny. Na pol
roka 1 korunu. Jednotlivé čísla
v expedícii a pri zasielkach naj-
menej 20 výtiskov stojí 2 hal.Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy
sa neprijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

KATOLÍCKY KRUH V SKALICI

usporiada

v pondelok dňa 20. mája 1907.

DIVADELNÉ PREDSTAVENIE.

Hráť sa bude:

MÁRNOTRATNÝ SYN,

od Jozefa Hollého.

OSOBY:

Dubeň, stredne majetný gazda, 65-ročný	p. Pavel Osvald.
Anna, jeho žena	sl. A. Levius
Martin, ich deti	p. Joz. Bránecký.
Marka, ich deti	sl. J. Veselý.
Dobrák, chudobný gazda	p. Joz. Šátek.
Janko, jeho syn	p. Jan Valúch.
Evka Jedlových,	sl. Maria Kubina.
Zuzka,	sl. T. Kolínek.
Katka,	sl. A. Obrtlík.
Sýkora, vyslúžený vojak	p. R. Krušina.
Farár, asi 70-ročný, šedivý, v čiernych satoch	p. M. Tomík.
Ryhtár, l	p. M. Horvát.
Jedlový, l pytači	p. P. Tomík.
Kaprál,	p. Jan Šátek.
Krómár,	p. Jan Šátek.
Sluha u Jedlových	p. J. Nejšlechba
Vojaci, mládenci, dievčatá, muzikanti.	

o divadle

TANEČNÁ ZÁBAVA.

Začiatok o 8. hodine večer.

VSTUPNÉ: I. miesto 1 kor., II. miesto 80
hal. miesto na státi 60 hal.

Predkup lístkov v „Potravnom Spolku.“

Hospodársky pokrok.

Všade hovorí sa o hospodárskom rozvoji, o pokroku, ktorý na hospodárskom poli urobilo Uhorsko v posledných rokoch. Keď sa ale bližšie prizreeme tomuto pokroku, spozorujeme že „neni všetko zlato čo sa blyští.“ Široké lány, dobre obrozené nivy a úzke roličky po brehoch, v pieskoch, na rovinách len kde tu, oznamujú jasne jako to u nás v hospodárskom ohľade vypadá.

S druhej strany vysoké komíny, nové dielne hrdo hlásajú, že napredujeme aj v priemysle, že naša industria raste a že blahobyť sa vzráha. Cudzincom radi ukazujeme tento náš pokrok, chválime sa pred

svetom, že sme bohatí a že zámožnosť naša stúpa.

Keď ale prizreeme sa bližšie tomu rozvoju, uznáme že ešte mnoho chýba k tomu, aby sa o nás mohlo povedať, že sme zámožní a že môžeme sa porovnať s našimi susedami. Naše hospodárstvo musí sa stať v prvom rade výnosnejším nežli posiaľ je. Všeobecne je známe, že u nás jeden katastrálny joch menej vynáša, nežli v Čechách, pri stejnej добрote pôdy a i to je pravda, že tento čistý výnos je hodne ďaleko za výnosom nemeckého sedliaka, lebo tento ešte lepšie, rozumnejšie obrába svoje polia nežli Čech. Tak stáva sa často v živote hospodárskom, že malá krajina, dobre obrozená, rozumne vedená je zámožnejšia, šťastnejšia, nežli veľké a široké Rusko.

Usilovnosť, hospodárske vzdelanie sú základom blahobytu.

Turecko má zeme mnoho a skoro nemá ani chleba. Prečo? preto lebo jeho obyvatelia nepracujú, spoliehajú sa a robia len toľko, aby nezomreli hladom. Aj industria, priemysel sú výplvom tvrdej pracovnosti národnej. Zem, ktorá nemá priemyslu, bude vždy chudobnou nezámoužnou, s pokrokom zemedelstva musí kráčať ruka v ruku, vzrast a rozvoj priemyslu. Veľká časť zemedelských výrobkov spracuje sa priemyslove, jako repa, jačmeň, obylie vôbec, zemiaky, dobytok, mlieko atď. tam kde niet hospodárskeho priemyslu, nemôže toto prekviatať, lebo nemá odbytu.

Jako súvisi zemedelská výroba s priemyslom vidno i z toho, keď príde jeden neúrodný rok, všetok hospodársky život zasekne, peniaze zdražujú, svet sa dlží, lebo nemá iného dôchodku.

Tam kde sa môžu aj na industriu oprieť, vydržia skorej neúrodný rok, odtiaľ snaha po industrii, ovšem najprv treba založiť roľnícku industriu o potom pomýšľať ďalej. Zdokonalit roľníctvo, zabezpečiť malého sdiaka, aby v ňom mala industria svoj istý a bezpečný odbyť.

Zničit sedliaka, znamená: v zárodku usmrtit každý priemysel. Postup v hospodárskom pokroku musí byť prirodzený rozumný, ináč budú vysoké komíny po mestách hlásať nie pokrok hospodársky, ale to nešťastie, ktoré jako pomsta stihla krajinu pre nerozumnú politiku hospodársku.

Hriechy proti maloroľníctvu a malo-remeselníctvu nezostanú bez odplaty.

Predplácajte „Pokrok“ 2 kor. na rok!

Čo by mali robiť maloroľníci.

Vo veľkých mestách není toho robotníckeho odvetvia, ktoré by si neutvorilo spolok, ktoré by nebolo zorganizované oproti svojim pracudajcom.

Na túto organizáciu sa najviac zlobia kapitalisti, veľkotovárnici a zamestnávateľia.

Na dolnej zemi sú pántva, zemänské, dedičné majetky, na ktorých cez dlbe storočia otročil chudobný ľud, kde s mozoľovitými rukami robotoval a drel sa, aby mohol desiatku kňazom a pánom vyplácať, kde s otrčenými prsami čakal guľu od nepriateľa nášho vystrelenú, kde s ostrou šablou rúbal rady turecké, aby oratoval zem svojmu pánovi, svojmu chlebobdarcovi.

Na týchto panstvách včul ľud na vonok slobodný, ale predsa viac otročený, jako predtým prebúdzal sa, čuje o organizácii ľudu a i on sa organizuje. Neohne viac krk pred svojím pánom, tyranom, ale žiada si povýšenie platu, ulavenie práce.

Včul sa chystajú, keď nastala pilná práca, vydobývať si svoje práva, zlepšiť si svoje postavenie i roľníckí delníci.

Len maloroľníci, tí, čo na našom okolí dorábajú z tvrdej zeme živobytie pre seba a pre tých čo z jejich výroby bohatnú, nemôžu sa sdružiť, ba snád ani pochopiť význam sdruzenia sa.

Či snád naším maloroľníkom nehrozí nebezpečenstvo odnikiaľ, keď ej tak spokojne so svojim osudom, keď je tak tichý?

Či nevidí, že mu ubýva pôda z pod nôh, či nevidí, že tisíce ľudu príjde na vnivoc utekajú za more, aby vyhly tým nenasititeľným vľkom, ktorí pohleujú majetok maloroľníka.

Tito sú nikdo iní, jako fabrikanti, ktorým musí odpredať roľník svoje zbožie — za nič.

Toto niesu iní, jako tí kupei, čo obskakujú roľníkov na trhu obylnom.

Tito sa sdružia; tyto si ustália cenu, čo budú dávať za jačmeň, za raž. Tito sú zorganizovaní.

Len náš roľník, len ten je osamelý, len ten sa nemôže s druhými dohodnúť, začo predá a za čo nepredá svoje zbožie. A prečo?

Není zralý na organizáciu, není takej povahy jako delník, že si povie „Budem trpeť k vůli budúcnosti mojej, k vůli mojim spolupracovníkom.“ Lebo keď chce ten delník štrajkovať, keď sa postaví do passivnej resistencie, vie, že sa vystaví nebezpečenstvu, vie, že dlhé časy nedostane prácu, ba že ztratí ju úplne keď nášho zlý osud uderí.

Aj naši roľníci by v tom páde museli sa vystaviť tomu, že na nejaký čas by nemohli utržiť za svoje zbožie nič, ale by si s vytrvalosťou vymohli väčší odbyť a za lepšie peniaze, len že by sa vtedy museli sdružiť nie len v jednom meste, ale na celom okolí, aby oni mohli diktovať kupcom cenu svojho zbožia a nie kupec im.

Snahy človečenstva.

Ludia vždy v každom čase majú iné a iné túžby, ktoré sa dľa jejich výživy menia. Naši predkovia, keď ešte nežili sriadení v štátoch, keď nad nima nepanoval žiadon, mali len tie túžby; živobytie si vyhľadali, pasovať sa s prírodou a ju premáhať,

Keď už sa ľudia rozmnožili, túžba jejich bola; panovať jedon nad druhým. Tak sa vyvinula ta absolutní monarchia v Egypte, kde ukrutní Faraóni rozkazovali millionom ľudu, ktorí museli stavať piramidy len k roskeši týchto mocnárov. Vtedy sa vyvinula v zotročenom ľude túžba po slobode. Touto túžbou vedení boli i židia, keď sa vysťahovali z Egypta, keď zanechali tam masné hrnce, od ktorých sa ťažko líčili.

Za slobodu, za rovnosť bili veľké boje v starých časoch i Gréci oproti ukrutným tyranom. Medzitým sa ľudia vždy vzdelávali. Pokročilejšia vzdelanosti už nezodpovedalo náboženstvo pohanské, túžili po druhom náboženstve. Už Sokrates, najväčší grécky mudre, opovrhol náboženstvo pohanské a veril v jedného Boha, v jedného neviditeľného ducha. To však bolo ešte 400 rokmi pred Kristom; všetek ľud na to ešte nebol dospelý.

Keď najväčšia potreba bola, utvoril pravé náboženstvo, vtedy prišiel Kristus. On prevátil mysl všetkým ľuďom. On priviedol snahy človečenstva na novú cestu. Jeho pravdy sa vtedy zaujal každý, chcel len za pravdu trpieť. Ťažko išlo predsa bojovanie, ale víťazstvo bolo isté, lebo bojovali za pravdu.

Neskôr, o 1000 rokov už celý svet vzdelaný priznával sa k pravde Kristovej, snahy ľudstva zase byly tie bojovať proti mohamedánom o hrob Kristov. Toto bolo tak zvané Krížové války.

Neskôr bol ešte jedon boj za vieru; v čase reformácie, vtedy tiež s takým oduševnením bojovaly obe stranky. Snahy ľudu byly vtedy: očistiť cirkev od vkladnutých sa všelijakých ceremoní atď.

Po týchto bojoch už nevidíme viac bojov o vieru, vidíme ale inakšie boje. Vo Francúzku vzbudil sa pohyb o rovnoprávnosť, o slobodu, o braterstvo. Tento pohyb otriasol rozumom všetkých europejských národov a povstala z toho taká válka, v ktorej sa skoro každý zúčastnil. A víťazili, ale nie úplne, tento boj sa bude pokračovať.

A včul aký boj vedieme? Očo sa domáha každý národ, každá malá národnosť? Či je ten náš boj oprávnený? Či bojujeme za pravdu? Či obstojíme v tomto boji? A musíme obstať, lebo sa nebudeme môcť zúčastniť boja, ktorý povedie nastávajúci socializmus.

Nehody.

Hrom do toho, vždy sa potknem,
Keď ma stretne dievčina,
Pardon! kričím, keď je švarná,
»Nie Vy tomu príčina.«

Bože; vždy mi dačo padne,
Keď sa potkám s mládencom,
Keď je švarný tajim, že je
Snáď on toho pôvodcom.

Franta.

Dopisy.

— **Skalica.** Keď vyjde človek v nedelu, lebo vo sviatok po 8. hodine na skalický rýnok, postaví sa niekde k rohu, vidí obraz celého skalického pohybu.

Ženy sa sypú na rýnok, nakupujú si potrebných potravín k obedu. Nakupujú to, neidú domov ale postavajú sa k soche panny Marie a shromažďujú sa tam. K akému cieľu? Či sa chcú tam pomodliť? Nie! Ony si tam idu trochu tak po skalický zaklebatíť. No veď to neni nič takého hrozného! Veď na čo by sa mládenec ženíl a dievku vydával, keď nie k voli tomu, aby tento huf žien mal čo rozprávať.

Beďa teba mladíku keď si vyhľadal sebe svoju nevestu, ktorú chceš viesť k oltáru; ty sa musíš pár razy presmyknúť cez vrchnú a spodnú zub skalických mudrov. A keby sa čo stalo, ony sú povolané nad tým súdiť, pravdu udeliť.

Idú ženy na deviatu. Keby i s predmestia išli jejich cesta musí viesť okolo panny Marie, alebo okolo sv. Anny, lebo na týchto miestach sa shromažďujú, prv než by išli do kostola.

Z tohoto »kasina« potom tie nazbierané skúsenosti každá si vezme do svojej ulice. V každej ulici sú dve tri také spravodajky, ktoré informujú rýnok, čo sa stalo v jejich ulici a jejich ulicu informujú očiňoch celého mesta. No toto im nemám za zlé, len nech pravdivé, alebo pravde podobné veci rozprávajú.

Mňa začala jedna takáto osoba prenasledovať, nie preto, žeby o mne klebety roznášala, ale že mi s každou klebetou príde a nepustí ma, pokiaľ mi celú historiú nerozpovedala. Niektorá povie mi aj tri razy, ale vždy je udalosť hroznejšia.

Toto všetko len preto píšem, aby sa takéto osoby vtípily a mne dali pokoj. Tie klebety mi viac nenoste, lebo už nebudem mať trpelivosti ich vypočuť. Nedbám nech moju osobu bárs ako pretrásajú, len mne nech o nikom nerozprávajú.

— **Z Holiča.** U nás bola nedávno voľba na notára, strany sa potrhali dľa osob.

Škoda že pán papán nepostavil sa skorej na čelo ľudu, až teraz, to všetko bolo už neskoro. Hja tak to býva, dvakrát v roku nie je jaro, a slnko len raz vychodí za deň. Holičania je Vám to jedno koho máte za notára, sami si ho nezvoľte a sami si z neho nepomôžete, keby si ľud bárs koho zvolil, je otázka, či by kto môhol a smel voľne ľudu slúžiť. Pomery sú také!!!

— **Radošovec.** Naše hody na Stanislávka vypadly dost pekne, ačpráve naše polia nie sú tak pekné a veselé, ako inokedy na tento sviatok bývajú. »Stanislávka« vidieť z reži, taká je malá; naše čateliný vymrznuté, suchota veľká. Pater kvardian zo Skalice mal utešenú kázeň, pekne zo života rozprával. Popoludni pri krásnom počasí bolo u nás živo, hostov z celej Chvojnice, ba až z Dôjča zo Skalice, muziky hrály a mládež veselo sa bavila — hej keby tak bol u nás Kruh lebo nejaký spolok, bol by to za život! ale všetko spí, voďcov mládeže máme na vojne a medzi našimi starými nie je tej jednoty jako by mala byť! Náš spolok sa vzráha chvala Bohu pomaly, ale iste, bárs má aj nebezpečných konkurentov, ktorí aj v nedelu predávajú (nácek mal na hody otvorené), od 1. buleme bývať na rohu u Neugebauera — žida, ináčie poriadny človek. Je to bieda nemáme svojho domu Spolkového. (Váš úverkový spolok mohol mať aj dva domy, má peniaze a ukladá ich na nízky procenta Red.) No, čo neni môže byť. Nového pána predsedu nebule teraz hatiť nič aby sa viacej staral o spolok! Náš mäsiar Salme zle váži mäso, seká vždy o deko dve menej, ženičky si to dali ve spolku odvážiť a potvrdilo sa to. Na spolok mäsiaru nenadávej, lebo aj ten má úradne ajhovanú váhy. Ženy len prevažujú, pán obchodník vám to ochotne poslúži, je to jeho povinnosť. Také ženy, ktoré budú mať zle navážené, nech

BESEDNICA.

Pod bránou.

Dľa skúsenosti píše Franta.

III.

- Na zdar doktore!
- A pekne výtam, nuž ako že poslúcha kopyto, koľko párov ste dnes narazil, alebo podrazil, koľko obšil-podšil polátal-zalá - - -
- Ale mlčte! Keď je človek poctivého remesla šuster, už iným ho neviete trachtovať, ako šusterčinou, neviete, že v dnešnom čase žiadon človek nie je spokojný so svojim remeslom a najradšej je, keď mu ho ani nespomenú.
- Dost zle a nedobre!
- Dost zle! Nuž a Vy! Vy Ste sa snad tieto cukráky učil predávať? Ozaj kde a čomu že Ste sa Vy učil.
- Ja?
- Ano Vy!
- Nuž ja, viete keď Vám začnem vyprávať môj životopis, ani ho neverite, taký je strakatý.
- No len von s nim, bárs je strakatý.
- Nuž keď som sa narodil a mal 5 rokov

— Čo Vy keď Ste sa narodil, mal Ste päť rokov?

— Ale čoby! Vy kopito drevené! Po narodení za päť rokov počal som husy pást!

— A koľko ich bolo?

— Desiat, tak sa pamätám, jako včera keby to bolo, všetky byly snahobiele.

— A koľko bolo medzi nimi húserov?

— Sto! Vy šidlo skrivené, nech Vám čert opisuje svoj životopis, ale nie ja! Viem ja koľko bolo húserov?

— Však Ste povedal, že sa pamätáte, ako by to včera bolo,

— Nuž pamätám, ale natoľko, koľko húserov bolo to už nie. Koľko húserov bolo? A či sa Vy pamätáte koľko klinecov sa Vám zlomilo pri prvej podošve?

— Pravda že pamätám! Já som chodil do takého gymnasia šusterčiny, kde sa to človek všetko znamenite naučil. Moj pán majster mne každý zlomený kliniec do hlavy vtlačil. Lebo pri každom zlomenom klinci som dostal jedno za ucho a tak ešte i dnes viem, čo stála prvá podošva na bote, ktorú som šil; toho komu som botu šil, a mňa, ktorý som ju šil. Päťnásť lepancov som dostal! Päťnásť doktore a to nie dvoma-troma prsty! ale celou dlapou pána maj-

stra, on štedrý bol pri lepancoch, plnou hrstou jih rozdával. —

— Nuž dobre to Vy viete.

— Pravdaže viem a som na to i pišný, už len s toho ohľadu, že ja som len päťnásť dostal, ale učen, ktorého ja učim od šestnásti menej ani jedon, čo znak toho, že uční moji sú horší odo mňa a ja nie som lepší od môjho majstra.

— Nuž ale vidíte to nie je dobre, to je nie po humanisticky; lepancovať pre kliniec.

— Ja pane doktore, v starom čase i vterajšom humania je len slovo a viac ništ. Humania sa hlásala, humania sa bude hlásať, ale nesmieme byť lepší od našich predkov, ktorí by sa iste pohoršili a v hrobe obrátili, keby počuli, že oni boli horší než mi, jejich potomci. — Ale s Bohom. Hľadám mojho milého Pálku Ciferského.

— Na zdar, však životopis podruhé!

— Dobre, podruhé! S Bohom.

— S Bohom! Kopito drevené!

IV.

— Moja účta pán doktor!

— No sláva Vám, že sa ukážete!

— Ó, ja sa mnoho ukazujem, moju personu vidieť často na trotoiroch ulice, na korsove vždy a najviac na žúroch, kde sa najviac vede

Salmeho udajú, obecné predstavenstvo urobí s nim poriadok.

Joščáku v nedelu neprodávajú, nedela je deň Boží.

Ženičky choďte usilovne do spolku, neťažte si. „Svoj k svojmu“

Na hody navštívil nás aj náš milý priateľ Dr. P. Blaho kraj. vyslanec. V jednom hostinci prišlo jednomu pánovi s červeným nosom tak trochu »dmuo«, keď zazrel slov. vyslanca, a vytratil sa. Bál sa chudák že dostane cholery.

Hodar od Havrana.

Noviny z celého sveta.

— **Volby v Rakúsku.** Dňa 14. mája vošli v Rakúsku na základe všoobecného tajného hlasovacieho práva poslancov do ríšskej snemovne. V Čechách vyhrali soc. demokrati, v Dolných Rakúsoch kresťanskí socialisti. V ostatných zemiach bol výsledok rôzny. Do novej snemovne príde 259 slovanských poslancov, 233 nemeckých, 19 vlašských a 5 rumunských.

— **Povodne v Štyrsku.** Z hornoštyrských okresov prichádzajú smutné zprávy o povodne. Vody v riekach a potokoch pribýva, ktorá zaplavuje pola, rúca domy, vyháňa ľudí z bydlísk. Rieka Mura je tak rozvodnená, že odplavuje brehy, veľké kamene, mosty, domáce náradie mŕtvoly zvierat. Pri osade Raach robí si rieka nové riečište. Povodne trvajú i v celom Solnohrade.

— **Veľký požiar v Halíci.** V Uherciach Niezabitovských na popel shorelo 400 budov. Mnoho ľudí prišlo o prístrešie. Miestodržiteľstvo udelilo obci 10.000 kor. podpory.

— **Sirkový dažď.** V San Rema 13. mája po ďalšej príške udal sa zvláštni prírodný jav; kratší doba pršala sirka, a pokryla na žltu ulice

— **Nešťastie v medených baňách.** Vo Velardenu (Mexiko). V jednej bani bolo 107 baníkov ohňom uzavretých. Z celej bani podarilo sa len 17-ti osobam zachrániť život. Oheň zúri ďalej a preto není nádej, žeby ešte niekto v bani žil. Posiaľ vytiahli 25 mŕtvov.

— **Prepadajúca sa dedina.** V Bosne pri osade Zavidoviče prepáda sa pahorok pri rieke Krivaje. Na nem bolo asi 30 stavání, ktoré sa zrúcaly. Príčina toho je slabé zemetrasenie.

energičná emancipacia mulierum, lebo bez emancipacie nemá žiadny individ existencie, a keď chce byť jedon intelligentní individ energične onyklicky unifi — — —

— Pre Pána Jána! čo trepete koše s baňama, hovorte po sovensky, lebo keby Vás jeden vzdelaný človek — ku príkladu »kilometer« počul, tak povie, že Ste somár, keď takéto veci hovoríte.

— Žiadny somár! Už len preto nie, že ešte žiadon somár nebol poctivého remesla šustrom a ja nie som výminka.

— Ale tým viac poctivého remesla šustrov bolo somárov, a keď vy nechcete byť výminka?

— Viete, Vy Ste grobiani!

— Vy čo Ste?

— Šuster som já, veru šuster,

A to k tomu slovenský

Hej! Kto pozná ma po mene

Dobre ten vie

Že je moje

Meno Paiko Cifferský.

— **V Budapešti všetci delníci pracujúci** pri obyliu v skladoch, štrajkujú. Je ich asi 1200 osob.

— **Matka požebráčila vlastné dieťa.** V Podvilkú, v pruském Sliesku, urezala matka svojmu trojročnému dieťaťu ruku. Hovorila že sa s tým chcela pomstiť na mužovi, je to ale úkaz ochoromyselnosti.

— **Smrť následkom slnečného úpalu.** V útorok zošiel následkom slnečného úpalu vojak Lange v Bydhošti počas stráže.

— **Židovská národnosť.** V kruhoch židovských študentov univerzitných povstal silný pohyb, aby židovstvo bolo uznane za osobitnú národnosť. Pohyb vyšiel z kruhov sionistických a najsmprv na universite v Černoviciah, ktorá je náležite už poživovčená. Rozumie sa, že každý opravdový nacionalista želá a praje tomuto pohybu židovskej mládeže čím skvelejšieho výsledku a zdaru?

— **Cigánska pliaga** s času ná čas vyzýva krvavé srážky medzi cigánmi a žandármi. Posledne odohrala sa taká srážka v Štítniku. Žandár Št. Cseh bol pritom ťažko ranený a jeden cigán zastrelený. Po výstrele cigáni rozpŕchli sa.

— **Koruna šibeničného humoru.** Následkom ciest a návštev anglického kráľa v Španielsku a Itálii Nemeom počalo byť akosi elivo. Ktorýsi v takej náľade vzdychol si: »Náš cisar onedlho bude mať už len jedného celkom spoľahlivého priateľa: panovníka v Monte Carlo v Monaku. Keď bude ne v úskostiach, pošle nám operetnú spoločnosť z Monte Carla na pomoc.

Doporučujeme našim rodinám
KOLÍNSKOU CÍKORKU.

Drobné zprávy.

Čteným voličom v Plaveckom sv. Petre, v Mikuláši, v Podhradí a v Hasprunke! Vo Svätodušnú nedelu 19. mája 1907 údtujem o pol 12 hod. po kostole v Fetre, o 3. hod. popoludní v Mikuláši, o 6. hod. v Hasprunke.

Slováci voličia prijdite všetci!!

Dr. Pavel Blaho.

kraj. vyslanec okresu svatojanského.

— **Valné shromaždenie mliekarského družstva v Skalici,** bude sa vydržiavať dňa 26. mája 1907 v miestnosťach Kat, Kruhu o 8. hod. večer. — **Radošovce** dostali v mesiaci apríli 700 kor. za dodané mlieko. — **Popudiny, Močidlany** 420 kor. — **Mokrýháň** 400 kor. — **Prietrž** 250 kor. — **Na benzínový motor** zaplatilo v mesiaci máji mliekarské družstvo v Skalici 1000 kor.

— **Nedostatok delníkov.** Na malaacké panstvo priviekli z Dolnej Zeme maďarov, lebo doma nemožno dostať delníkov.

— **Zkušky** v Prietrži, vo Vrádišti, v Mokromhaji boly minulý týždeň vydržiavané. Vypadly uspokojene.

— **Výstavka obrazov** a socharských diel, moravských a slovenských malierov v Hodoníne teší sa veľkej obľube. Na sviatky v nedelu a v pondelí budú tam veľké slavnosti. Slováci sídu sa tam so všetch stran.

V nedelu odpoludňa hraje tam dobre známa svatojanská muzika.

V pondelok budú ľudové slavnosti slovenské: »jizda kráľá.« Vstupné do vystavy 50 hal., chlapci a dievčata v krojoch 20 hal.

— **DO POZORNOSTI.** Dievčence skalické upozorňujeme aby sa neobliekali v pondelok jako k »muzike,« ale jako na »bál.« Pripustené budú dievčata len slušno oblečené.

Krmenie hospodárskych zvierat.

Pri krmeniu hospodárskych zvierat rozhodujú dve okolnosti, a sice: potreby zvieracé a zasoby, ktoré obsiahuje krmivo. Potreby zvieracé sú pri rôznom veku a pri rôznom užívaní zvierata rôzne.

Mladý dobytok potrebuje na zrast telesný mnoho bielkovín, ktoré sa ukládajú v kostiach a v mäsi. Preto treba najviac opatrovať mladý dobytok, lebo keď sa ten zanedbá, zůstane zakrpačený a potom sa už není vstave sobrat i pri dobrém krmeniu. Mladé zvieratá preto nechajme pokiaľ len možno nechať ssať, a sice telatá 4-6 týždňov žriebäta 6 až 9 mesiacov, prasiatka 6-8, a kozliatka 4-6 týždňov.

Odstavené žriebä krmí sa dobrým, ťažkým, zrnatým ovsom, — lebo tento obsiahuje mnoho bielkovín, — dobrým senom, alebo čatelinou. Môžu sa prikrmovať bôbom pomačkaným, alebo mrkvou, v lete slúži im i pastva.

Odstavené tela k docieleniu dojného dobytka má sa kŕmiť dobrou, na živiny bohatou kŕmou, ale nie hojne. Vykŕmená jalovica je sice na oko pekná, ale nebude z nej dobra dojka. Najlepšie slúži jalovičkám na pastve, kde si dľa svojej vôle vyhľadajú travu a kde sa môžu dobre preskákať, čo dobre účinkuje na vyvinutie pľúc a neskôr na vyvinutie dojacích ustrojov. Keď není pastvy, tak sa postarajme aspoň o to, aby sa jalovice mohli preskákať, ináč nedocielime dobrú dojku. Davajme im krmiva také, aké im mienime davať, keď budú krávy lebo oni tie krmiva vedia najlepšie využítkovať, ku ktorým sú od mladý priviknuté.

Mladých býčkov v treba je kŕmiť hojne a jaderným krmivom. Najlepší je pre nich oves, lebo šrot ovesný a dobré seno.

Prasiatkom dobre svedčí mlieko a mliekarske odpadky, keď není týchto, tak černá múka, lebo šrot. Zemiaky, repa a trava není pre nich dobrá vo väčšim množstve. Odrastlejšim sa má dávať tá najrôznejšia potrava.

Dorastlý koň ťažný má sa kŕmiť dľa vykonanej práce. Kto sa tejto zásady nedrží, kŕmí kone niekedy zbytočne, inokedy ale nedostatočne, pri čom premáha kone a strhá ich.

Na jedného koňa počíta sa 3-9 kg ovsa, a toľko sena. Oves sa môže nahradit i iným zrnom. Zrno koňovi dobre svedčí cele, alebo polámané. Otruby, lebo šrot pre nich není dobrý, lebo z toho sa moc potia a omdlievajú. Štiavnaté krmiva jako trava, mrkva, repa dáva sa koňom len na príchuť,

Dľa týchto zásad kŕmia sa i ťažné voli. Lenže pre voli je najlepší obilný šrot a lušteninový. Pri čom sa ale má kŕmiť senom i slamou. Možu sa voli kŕmiť i priemyslovými odpadkami, jako: výpresky, mláto, výpalky, k tomuto sa ale musí pridávať i riadny kŕm.

(Pokračovanie.)

Do Skalice a okolia!

Dovoľujem si vľact. obecnstu oznámiť, že som prevzal agentúru továrne M. Vetterlein, na rolety a žaluzíni do okien všeho druhu, dľa najnovších a najpeknejších vzoriek a za veľmi ľavnú cenu.

Kto by choel také kúpiť, môže si vybrať u Ludvika Kattoš v Uh. Skalici.

KUPOJTE V POTRAVNOM SPOLKU!

